

Bemærkninger til forslaget

Af lovgivningen om euforiserende stoffer fremgår det klart, at sådanne stoffer, som på grund af deres euforiserende egenskaber frembyder ganske særlig fare, ikke må findes her i landet, medmindre indenrigsministeren under ganske særlige omstændigheder og på nærmere fastsatte vilkår meddeler tilladelse dertil. Bortset fra de forhold, der omfattes af en sådan tilladelse, er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af sådanne stoffer forbudt. Specielt fremgår dette af bekendtgørelse nr. 209 af 5. april 1976 om euforiserende stoffer, der indeholder en liste over stoffer, som ikke må forefindes her i landet, end ikke til medicinsk eller videnskabeligt brug; på denne liste (liste A) er stoffet cannabis (hash) opført sammen med tre andre stoffer.

Efter cirkulære nr. 144 af 15. juli 1969 om efterfølgning af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer vil der i reglen ikke være anledning til at indlede undersøgelse med henblik på at pålægge strafansvar for besiddelse (køb eller modtagelse), når mistanken alene angår eget forbrug af euforiserende stoffer.

Strafansvar i forbindelse med besiddelse (køb, modtagelse) til eget brug bør efter cirkulæret i reglen afgøres med, at der meddeles en advarsel. Advarsel vil også kunne meddeles i gentagelsestilfælde, men i grovere gentagelsestilfælde og i tilfælde

af gentagen besiddelse af andre euforiserende stoffer end hash, bør der pålægges bødestraf.

Begrebet »til eget brug« er efterhånden blevet udvidet til at omfatte besiddelse af op til 100 g, mod tidligere 5 g. 100 g repræsenterer med den nuværende markedspris en værdi på 4000-5000 kr. Denne udvidede fortolkning af lovgivningen om euforiserende stoffer har i virkeligheden i praksis gjort besiddelsen af bl. a. hash straffri.

Denne praksis er i klar strid med loven og den ovenfor nævnte bekendtgørelse.

Det er bl. a. hensynet til en forøget politimæssig indsats mod de såkaldte store narkotikaforhandlere, der har begrundet undladelsen af at pålægge strafansvar for besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug. Forslagsstillerne finder ikke denne begrundelse relevant, idet besiddelse til eget brug er udtryk for det sidste led i en forhandlerkæde. En skærpelse af cirkulæret må forventes at virke præventivt i alle led.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør rigsadvokatens cirkulære derfor skærpes, således at det deraf klart fremgår, at besiddelse af euforiserende stoffer til såvel eget brug som med henblik på udbredelse er ulovlig.

Forslaget er en genfremsættelse af et senest den 20. februar 1975 fremsat forslag, se Folketingstidende 1974-75 (2. samling), forhandlingerne spalte 257 og tillæg A spalte 1153.